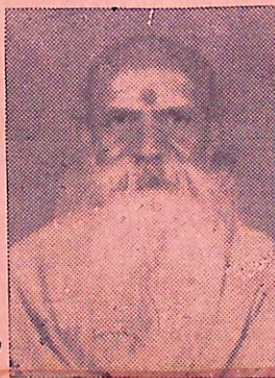

திருவாசகம் அருட்பாடல்

51 பாடலுக்கு

முனிதப் பொழிப்புரை

A.No. 1699

Q23

1295

சுவாமி சித்தானந்தா

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி திருக்கோயில்
காவிநிப்பூம்பட்டினம்,

350
திருவாசகம் அருட்பாடல்

51 பாடலுக்கு

முனிதம் பொழிம்புரை

1699

கோவிலூர் ஆதனம்
கோவிலூர்-650 307

கோவிலூர் ஆதனம்
1699
223
கோவிலூர்-650 307

1/4

சுவாமி சித்தானந்தர்

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி திருக்கோயில்
காவிரிப்பூம்பட்டினம்,

ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுரை

பக்குவம் அடைந்த சீவான்மாவுக்குப் பரமான்மா உணர்ந்தி உணரும், அஃதின்றி உணராது என்பது சைவ சித்தாந்தம்.

எனவே தில்லைச் சிதம்பரத்தில் மணிவாசகருக்கு அந்தணர் வடிவத்தில் சிவபெருமான் வந்து, திருவாசகத்தை மணிவாசகர் திருவாய் மொழியை சிவபெருமான் தனது திருக்கரத்தினால் தீட்டினார்.

அப்பெரும் ஞான நூலுக்கு ஒன்றுமறியா இச்சிறியவன் உரை செய்வது எங்ஙனம்? அங்ஙனமாயின் அஃது அவன் செயலன்றோ!

இவனுடைய இயல்புக்குத் தகுந்தவாறு அவன் இவ்வுள்ளத் திலிருந்துணர்த்தத் தோன்றிய அளவு திருவாசகம் 51 அருட் பாடல்களுக்குப் பொழிப்புரை செய்திருக்கின்றேன்.

பேரருள் உடைய பெரியோர்களும், கற்றுத் தெளிந்த அறிஞர்களும் இதிற்காணும் குற்றங்களை மன்னித்து இவைகளைத் திருத்திப் பயன்பெறச் செய்தருளைப் பணிந்த கனிந்த அன்புடன் இறைஞ்சுகின்ற

தங்கள்

அனைவரின் பேரன்புக்குரிய

சுவாமி சித்தானந்தா

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி திருக்கோயில்,
காவிப்பூம்பட்டினம்.

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

வித்துவான், சித்தாந்தப்புலவர், திருமுறைக்கலைஞர்,
முத்தமிழ் வித்தகர், தமிழிசைமணி,
புலவர் ச. சாந்தரேசம் பிள்ளை,
ஆராய்ச்சியாளர்,
தமிழியல்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலை நகர் — 608002

அணிந்துரை

திருவாசகப் பெருமை

- 1 மாசறு மணிபோல் பன்னாள் வாசக மாலை சாத்திப்
பூசனை செய்து பன்னாள் புண்ணிய மன்றுள் ஆடும்
ஈசன(து) அடிக்கீழ் எய்தி ஈடிலா அறிவானந்தத்
தேசொடு கலந்து நின்றார் சிவனருள் விளக்க வந்தார்.

ஞானம்

சிவாலயக் கருவறை முகப்பில் ஒரு துவார பாலகர் ஆள்
காட்டி விரலைக்காட்டி நிற்பார். கடவுள் ஒருவரே என்பதை
இது உணர்த்தும். மற்றொரு துவாரபாலகர் கையை விரித்துக்
காட்டி நிற்பார். கடவுள் ஒருவரைத் தவிர நிலையானது
வேறில்லை என்பதை இது உணர்த்தும். “ஏகம் ஏவ அத்வதியம்
பிரமம்” என்கிறது வேதம். அதாவது கடவுள் ஒன்றே. இரண்
டாவது இல்லை என்பது இதன் பொருள். இத்தத்துவத்தை
முற்றும் கற்றறிவிலார் உணர்வது கடினம். இதற்காக கடவுளே
தட்சிணாமூர்த்தியாக பதி ஞானத்தைப் பரம கருணையால்
உணர்த்துவார். இப்படி உணர்த்துவது உலகு உய்தற் பொருட்
டாகும்.

பௌதீகம் அறிவியல் முதலிய நூல்கள் பாச ஞானத்தையும்,
இலக்கியம், உளநூல் முதலிய நூல்கள் பசு ஞானத்தையும், தத்
துவம், தோத்திரம், சாத்திரம் முதலிய நூல்கள் பதி ஞானத்
தையும் உணர்த்தும். இப்பதி ஞானத்தைச் சிவபெருமான் முனி
வர், ரிஷிகள், அருளாளர்கள் வழி உணர்த்துவார். அப்படிப்

பதிஞானத்தைப் பதியிடமே பெற்றவர் நம் அருளாளர், தேசகத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளமுத மாணிக்கவாசகரே.

தோத்திரம் - சாத்திரம்:

தோத்திர நூல்கள் பன்னிரு திருமுறைகள். சாத்திர நூல்கள் உந்தி, களிறு முதலிய பதினான்கு சாத்திரங்கள், இவையிரண்டும் வலக் கண்ணும் இடக் கண்ணும் போன்றதாகும். இரண்டு கண்களும் ஒரே பொருளைக் காண்பதுபோல், இருவகை நூல்களும் ஒரே பொருளாகிய சிவத்தின் உண்மையையே உணர்த்தும்.

மனமாசைக் கழுவும், மனத்தெளிவை யுண்டாக்கும். உயிரைப் பற்றியுள்ள மாசைக் நீக்கும். உயர் ஞானத்தைத் தேக்கும். பேரானந்தத்தை யுண்டாக்கும்.

திருவாசகம்:

இவற்றுள் எட்டாந் திருமுறையாகத் திகழ்வது மணிவாசகப் பெருந்தகையருளிய மதுர வாசகமாகிய திருவாசகமும் திருச்சிறுதம்பலக் கோவையுமாகும். திருவாசகம் ஐம்பத்தொரு (51) அதிகங்களும், அறுநூற்று ஐம்பத்தெட்டு (658) பாடல்களும் உள்ளதாய் அமைந்துள்ளது.

திருப்பெருந்துறை, மதுரை, சிதம்பரம், அண்ணாமலை, கழுக்குன்றம் முதலிய தலங்களில் தங்கி வழிபாடாற்றி அருளியுள்ள ஞானநூல். இது சிந்திக்கத் தித்திக்கும் சுவைமிக்கது.

ஆதலின் அம்பலவாணரே மானிட சட்டை தாங்கி திருவாசகம் முழுதும் மணிவாசகர் கூற, தம் கரம் வருந்த எழுதிக் கொண்ட திறம் உள்ளதாகும்.

அம்பலவாணர் எழுதிய திருவாசக ஓலைச் சுவடிப் பெட்டகம், பாண்டிச்சேரி பாதபூசை அம்பலத்தாடி மடம் திருப்பீடத்தில் இன்னும் பாதுகாத்துப் பூசிக்கப் பெறுகிறது.

ஆண்டிற் கொருமுறை மாசி சிவராத்திரி அன்று திறக்கப் பெறுகிறது. அன்பர்கள் தரிசித்து மகிழ்கின்றனர்.

காலச் சுருக்கம்

ஆறாயிரம் மைலில் உள்ள அமெரிக்காவை பத்துப் பன்னிரண்டு மணி நேரம் வானவூர்தியில் பறந்து சென்றால்தான் பார்க்க முடியும்.

இன்று நம் இல்லத்தில் அரை நொடியில் டி.வி. யில் காண முடிகிறது. இந்த அளவில் விஞ்ஞானம் காலத்தைச் சுருக்கி ஞாலத்தை விளக்குகிறது. இன்று மனித மனம் எதையும் உடனே அடைய எண்ணுகிறது.

658 பாடல்களைப் படிப்பது இக்காலத்தில் பலருக்கு அரிய செயல். இதை எளிய செயலாக ஆக்கி, பதிகத்திற்கு ஒரு பாடலாக உரையுடன் சுருக்கமாக இருந்தால் அனைவரும் எளிதில் படிப்பர்.

புனித பௌதிப்பறை:

நேற்றுவரை இந்த வசதி இல்லாதிருந்தது. இக்குறை நீக்கி நிறைவு செய்ய திருவுளங் கொண்ட ஆடல் வல்லான் சீர் வளர் சீர் சித்தானந்தா சுவாமிகள் உள்ளத்திலிருந்து 51 பாடல்களுக்கு உரை எழுத வைத்துள்ளான்.

இது தமிழர்களின் தவப்பயன். இந்த நூலுக்கு எளியேனை அணிந்துரை எழுதப் பணித்தனர்.

“எது எமைப் பணி கொளுமாறு அது கேட்போம்” என்ற மணிவாசகர் வாசகப்படி ஏற்று எழுதினேன்.

தில்லைவாழ் அடியார்கள் திருவாசகத்திற்குப் பொருள் யாது அருள் செய்ய வேண்டுமென்று வாதவூரரை வேண்டிய போது, கூத்தப் பிரானைச் சுட்டிக்காட்டி “இவரே திருவாசகத்தின் பொருள்” என்று அறிவித்து மறைந்தார்.

“செய்காட்டும் கமுகடவித் தில்லையுள்ளார் பொருள் கேட்பக் கைகாட்டித் தம்முருவங் காட்டாமல் மறைந்தார்”

—வாதவூரடிகள் புராணம்

“பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளத்து மூழ்கிய புனிதர் மொழிந்த வாசகமே

வாசகம் அதற்கு வாச்சியம்

தூசகல் அல்குல் வேய்த் தோளிடத் தவனே”

—நால்வர் நான்மணிமாலை.

திருவாசகத்துள் மெய்யுணர்தலாகிய திருச்சதக முதல் வரி
சையாக ஒவ்வொரு பதிகத்திற்கும் ஒவ்வொரு பாடல் வீதம்
சுவாமி சித்தானந்தா எழுதியிருந்தால் நலமாக இருக்கும் என்பது
அடியேன் கருத்து.

இறுதிப் பதிகமாகிய “முத்தி நெறி” யிலிருந்து உரை
எழுதப் பெற்றுள்ளது. இது துறவு நிலை வேட்கையால் தொடங்
கியிருக்க வேண்டும். எனினும் இல்லறத்தாரும் இனிது
வரவேற்கத் தக்கது.

இவ்வாசகத்திற்கு வேதாந்தக் கருத்து, யோகக்கருத்து, தத்து
வக் கருத்து, இப்படிப் பல நோக்கில் பற்பலர் உரை சுண்டுள்
ளனர்.

சுவாமிகள் உரை சிந்திக்கத் தித்திக்க வைக்கும்.

மனம் ஒரு நிலைப்படும், சாந்தம் குடி கொள்ளும்.
அடங்கா யானையை அங்குசத்தால் அடக்குதல் போல் ஐம்
பொறி யானைகளை அடக்கி ஒரு வழிப்படுத்தும் நிலையில்
உரை விளங்குகிறது.

சிறிய பனித்துளி பெரிய பனைமரத்தை உள்ளடக்கிக் காட்டு
டுதல் போல் சுவாமிகள் தன் அநுபவ ஞானத்தால் உயர்ந்த
கருத்தை சிறிய உரையில் அடக்கி காட்டுகிறார்கள்.

உரைநயம்: பாடல் 11 அதிசயபத்து

“எண்ணிலேன் திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் என் ஏழமை

யதனாலே

நண்ணிலேன் கலை ஞானிகள் தம்மொடு நல்வினை

நயவாதே

மண்ணிலே பிறந்து இறந்துமண் ணாவதற்கு ஒருப்படு

கின்றேனை

அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயம்

கண்டேன்”

“உன் நாமம் அஞ்செழுத்தை அன்புடன் எண்ணாத காரணம்? எனது ஏழமை (அறிவின்மை)யும், வினையின் கொடுமையுமாகும். உன்னருள் அடைய வேண்டுமென்ற தாகமும் கொள்ளவில்லை.

கற்றுத் தெளிந்தோரும், வேத உட்பொருள் உணர்ந்தோருமாகிய ஞானிகளையும் விரும்பிலேன். மண்ணிலே பிறந்து இறந்து மண்ணாவதற்கே சம்மதிக்கின்றவனாயினேன்.

இத்தகைய என்னை ஆண்டு கொண்ட அண்ணல் மெய்யடியாருடன் கூட்டிய அதிசயத்தை இன்று கண்டு கொண்டேன்” என்று அழகுற எடுத்துரைக்கின்றார். 38வது “வேண்டேன் புகழ்” என்ற பாடலும் உரையும் நம்மனோர் எல்லோருக்கும் வேண்டப்படுவ தொன்றாகும்.

கல்லைக் கனியாக்கி கருணை வெள்ளத்துள் திளைக்கச் செய்யும் கருணைப் பாங்கை நூல் முழுதும் காணலாம்.

கிறுசிறு சொற்றொடர் இனிய சொலாட்சி இவை கூட்டிக் கற்கண்டை வெட்டி உடைத்துத் தருவது போல் தருகின்றார்கள்.

படிப்போர் பயன்

இவ்வுரையைப் படிப்போர் தன் முகப்பு நீங்கப் பெறுவர். தன்னை யார் என உணர்வர். தலைவர் யார் எனப் போற்றுவர். அவர் ஆளுகையின் கீழ் இன்பம் பெற்று இனிதே வாழ்வர். மாயை மயக்கமற்று தாயிற் சிறந்த கருணையாளர் ஆகுவர்.

பாசத்துவமும் பசுத்துவமும் நீங்கிப் பதித்துவம் பெறுவர். நான்தோறும் வாசிப்பதுடன் சிவனின்க பூசை போல் பூசிக்கவும் செய்யலாம்.

எனவே எல்லோரும் வாசித்தும் பூசித்தும் இன்புற்று வாழ்க! வேணும் திருநடராசர் துணை! வாதலுரடிகள் திருவடி வாழ்க!

ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புலவர் ஆ. கலியாணசுந்தரம்

ஓய்வு பெற்ற தமிழாசிரியர்

இராமகிருஷ்ணா மேல்நிலைப் பள்ளி

சிதம்பரம்

அணிந்துரை

முருகா சரணம்

ஆன்மாக்கள் இறைவன் அருளால் அவன்தான் வணங்கி சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சம் என்னும் நிலைகளை அடைய உறுதுணையாய் விளங்குவன.

பேரருளாளர்களால் இயற்றப் பெற்ற சாத்திர நூல்களும் தோத்திர நூல்களும் ஆகும்.

சைவ சமயத்தில் தோத்திர நூல்களைத் திருமுறை என்பர். அவை பன்னிரண்டாக தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

அவற்றுள் தனிச் சிறப்புடையன திருவாசகமும், திருத் தொண்டர் புராணமுமாகும்.

சேக்கிழார் பாடிய திருத்தொண்டர் புராணம் ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானால் “உலகெலாம்” என்று அடி எடுத்துக் கொடுக்கப் பெற்ற சிறப்புடையது.

திருவாசகமோ ரவனின் அந்தணர் வடிவில் வந்த இறைவனின் வேண்டுகோளின்படி மாணிக்கவாசகர் சொல்ல இறைவனின் திருக்கரத்தால் எழுதப்பெற்ற பெருஞ் சிறப்புடையது.

“தொல்லை யிரும் பிறவி” என்ற பாடல், மும்மலங்களை யும் போக்குவித்துப் பிறப்பென்னும் கட்டை அறுத்துப் பேரின் பம் நல்கும் தேன் என்று திருவாசகப் பெருமையைப் போற்றுகிறது.

மணிவாசகப் பெருமான் வாக்கின்படியே திருவாசகப் பாடல்களைப் படித்தாலும், கேட்டாலும், சிந்தித்தாலும்

மதிப்பீரை என்னுரை

அன்புடையீர்! வணக்கம்

திருவாசகமானது திரு. மாணிக்கவாசகர் சொல்ல, சிவபெருமானால் தனது திருக்கரத்தால் எழுதிய ஒரு பெரும் அருள்ஞான நூலாகும். இதற்குப் பல அறிஞர்கள் உரை எழுதி உள்ளனர். இந்நூலுக்குப் புலமையைக் கொண்டும், கல்வி அறிவைக் கொண்டும் உரை காண்பது பொருத்தமாகாது.

எனவே, இளமையிலே துறவு பூண்டு. இதுகாறும் இறைத் தொண்டு புரிந்து, தாம்கண்ட அனுபவத்தைக் கொண்டு, திருவாசகத்தின் உட்பொருள் உணர்ந்து, திருவாசகத்தில் ஐம்பத்தொரு அருட்பாடலுக்கு மட்டும் சுவாமி சித்தானந்தா அவர்கள் பொழிப்புரை வழங்கியுள்ளார்கள்.

இவற்றை ஆழ்ந்து நோக்கும் போது பாடல்களின் பொழிப்புரைகளில் நயமும், இறையருளுக்கு உருகும் தன்மையும் காண முடிகிறது.

“திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்” என்ற பொன்மொழிக்கேற்ப இந்நூலை அடியேனை வெளியிட இசைவு தந்த சுவாமிகளின் அருட்திறம் தான் என்னே. இது நான் செய்த பூர்வீக புண்ணியமே என எண்ணுகிறேன்.

அணிந்துரை வழங்கிய சிதம்பரம் தமிழிசைமணி, புலவர். ச. சுந்தரேசம் பிள்ளை அவர்கட்கும், சிதம்பரம் புலவர் ஆ. கலியாணசுந்தரம் அவர்கட்கும், இந்நூல் வெளிவர ஆக்கமும், ஊக்கமும் புரிந்த மேலையூர் முன்னாள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் திரு. K.A. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கும், அச்சிட்டுத் தந்த மயிலாடுதுறை பாபுலர் அச்சகத்தாருக்கும் எனது நன்றி யறிதலை உரித்தாக்குகிறேன்.

அறிஞர்களும், சகோதர சகோதரிகளும் இந்நூலை படித்து இன்புற்று பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்.

அருளன்பன்

S. பன்னீர்செல்வம்

ஸ்டார் ரேடியோஸ்

தருமகுளம் - பூம்புகார்.

நினைத்தாலும், ஊனையும், உயிரையும் உருக்கிப் பேரின்ப உணர்வை நல்கும், குறிஞ்சித் தேன் என்பதை அனுபூதிமான்கள் உணர்வர்.

அத்தகைய அனுபூதிமான்களில் ஒருவராகக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வாழ்ந்துவரும் சுவாமி சித்தானந்தா அவர்கள் திருவாசகத்தின் பல பதிகங்களிலிருந்து 51 பாடல்களுக்கு எளிய மக்களும் உணரும் வண்ணம் உரை எழுதி உள்ளார்கள்.

அவர்களது உரையைப் படிக்கும்போது அந்தப் பெரியார் திருவாசகத்தோடு எவ்வளவு ஒன்றியுள்ளார்கள் என்பது தெளிவாக விளங்குகின்றது.

பொருத்தமான இடங்களில் சித்தாந்தக் கருத்துக்களையும், திருவருட்பா, திருமந்திரம் முதலிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களையும் காட்டியுள்ளது. அவர்களது ஆழ்ந்தகன்ற பட்டறிவை உணர்த்துகிறது.

இத்தொண்டினைத் தொடர்ந்து செய்து, மேலும் பல பாடல்களுக்கு உரை எழுதி வெளியிட, அம்பலக்கூத்தனருள் துணையிருக்கு மென்பதில் ஐயமில்லை.

சித்தத்தில் ஆனந்தம் வாய்க்கப் பெற்ற இப்பெருமகனாரின் தொண்டு வளர்ந்து, நிலைபெற அருளுமாறு, சஞ்சித வினை தீர்க்கும் குஞ்சித பாதத்தினை வணங்குகின்றேன்.

திருவாசகம்
தீவ்லையில அருளிய
அச்சோப் பதிகம்
(அனுபவ வழி அறியாமை)

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனைப்
பக்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாலும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனைக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே.

(பொழிப்புரை) முத்தியை அடைவதற்குரிய ஒழுக்க நெறிகளையும், ஞான சாதனங்கள் இன்னது என்பதையும்றியாத அகத்திலிருக்கின்ற அந்தக் கரணங்களாகிய மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்கின்ற நான்கும், வெளிப்புலங்களாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்தும் (இவைகளே முத்தியை அடைவதற்கு விரோதிகளாயிருந்தவர்கள்)

இவர்களோடு கூடிய என்னை, உன்னை அடைவதற்குரிய மேலாகிய பக்தி நெறியை உள்ளத்தில் தோன்றச் செய்து, பல ஜென்மப் பழக்க வாசனைகளைக் கொண்ட வினைகள் அழிந்து போகும் வண்ணம், சித்தத்திலுள்ள மும்மலங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் இவைகளை அறவே போக்கி, சுத்தி செய்து சிவபெருமான் என்னைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு, ஆண்டுவருகின்ற இத்தன்மையை யார் பெறுவார்?

அதிசயமே!

திருச்சதகம்

கைமாறு கொடுத்தல்

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. அறிவ னேயமு தேஅடி நாயினேன்
அறிவ னாகக்கொண் டோஎனை ஆண்டது
அறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்ட நாள்
அறிவ னோவல்ல னோஅரு வீசனே.

(பொழிப்புரை) அறிவுக் கெல்லாம் மேலாகிய சர்வஞ்ஞத்ய பேரருளுடையவனே! நாயினேன் உன்னை அறிவனோ? நாயை ஒத்த அடியேன் உன்னை அறிபவனாகக் கொண்டோ என்னை ஆண்டது?

அறிவில்லாதவன் என்று அன்றே கண்டு ஆண்ட நாள் அறிவனோ? அல்லது அறியாது விடுவனோ? அறிபேன் ஐயனே! அருளை வாரி வழங்குவாய் ஈசனே?

2. சுட்ட றுத்தெனை யாண்டுக்ண் ணாரநீறு
இட்ட அன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே.

(பொழிப்புரை) இச்சீவனானது சிவத்தையடையாது, ஆணவம், கன்மம், மாயை இவைகளுடன் கூடி, யாவற்றிலும் நான் என முந்துறுவதினால், இச்சுட்டை அறுத்துப் பக்குவ ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்ட பெருமையைப் பற்றி மணிவாசகர் இயம்புகின்றார். இதைப் பற்றித் தாயுமானவரும் - முன்னிலை சுட்டொழி நெஞ்சே! என்றார்.

சுட்டொழிந்த இடத்தில் எம்பெருமானுடைய தூய தரிசனம் கிடைத்ததைப் பழமை அடியார்களும், பக்குவ ஆன்மாக்களும் காணும்படியாக மேலாம்பதத்தில் என்னை ஏற்றினை ஏற்றினை என, மணிவாசகர் அதிசயிக்கின்றார்!

எட்டினோ ரிரண்டு - பத்து. பத்தாவது - யகாரத்தைக் குறிக்கின்றது. யகாரத்தின் பொருளாவது - பக்குவ ஆன்மாக்கள் சீவச் செயலைவிட்டு, சிவத்துடன் ஐக்கிய முற்றதை, அறியேன்! ஐயே என்றார்.

திருச்சதகம்
அநுபோக சுத்தி
அறுசீர் விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

1. உடையா னேநின் றனையுள்கி உள்ளம் உருகும்
 பெருங்காதல்
 உடையா ருடையாய் நிற்பாதஞ் சேரக் கண்டிங்
 கூர்நாயிற்
 கடையா னேன்நெஞ் சுருகாதேன் கல்லா மனத்தென்
 கசியாதேன்
 முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்பதாக முடித்
 தாயே.

(பொழிப்புரை) என்றும் நித்தியமாயுள்ள இறைவனை நினைந்து உள்ளம் உருகிப் பெருங்காதல் உடைய அடியார்கள் நிற்பாதம் சேரக்கண்டும், கூர்ந்த நோக்கும் மோப்பமுமுடைய நாயினிற் கடைப்பட்டவன், நெஞ்சுருகாதிருப்பதற்கும், மனங்கசியாதிருப்பதற்கும், கடினமான கல்லை ஒத்தார்.

இப்பொல்லாப் புழுநிறைந்த இத்தேகத்தைச் சுமந்து வாதைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாக முடித்தாயே? என, எம்பெருமானிடத்தில் முறையிடுகின்றார் - மணிவாசகர்.

2. ஈச னேயென் எம்மானே யெந்தை பெருமான்
 என்பிறவி
 நாச னேநான் யாதுமொன் றல்லாப் பொல்லா
 நாயான
 நீச னேனை ஆண்டாய்க்கு நினைக்க மாட்டேன்
 கண்டாயே
 தேச னேஅம் பலவனே செய்வ தொன்றும் அறியேனே.

(பொழிப்புரை) என்னுடைய தந்தையாகிய பெருமான் என்னை ஆண்டுகொண்டு, என்பிறவியை நாசஞ் செய்தவன், நான் யாதினும் தகுதியில்லாத பொல்லாத நாய் போன்ற நீசத் தன்மை உடையவனை, ஆண்ட உன்னை நினைக்கமாட்டேன் - அதை நீ அறிவாயே!

சோதி பிரகாசத்தை உடையவனே! அருள் அம்பல வெளியில் ஆனந்த நர்த்தனம் புரிபவனே! யான் எதைச் செய்வது என்பதை அறியாது திகைக்கின்றேனே!

3. செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற்

பாதமலர்காணாப்
பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற் குரியேன்
பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம் மேவக் கண்டுங்
கேட்டிருந்தும்
பொய்ய னேன்நான் உண்டுடுத்திங் கிருப்ப தானேன்
போரேறே

(பொழிப்புரை) யாதொன்று மறியாத நாயிலுங் கடையேன். எம்பெருமானுடைய பொன்போன்ற மலர்ப்பாதங் காணாத பொய்யுலகத்தவர் பெறுகின்ற பேறத்தனையும் பெறுவதற்கு உரியவனாயிருக்கின்றேன்.

பொய்யில்லா மெய்யடியார் இறைவனைக் காதலித்த காரணங் கொண்டு, வெறியார் என்றார். இறைவனுக்கும் மெய்யடியார்க்கும் பிரிவில்லாத தொடர்வுடமையால், சுந்தரரும் இறைவனைப் பித்தனென்றார். உலகியர் அறித்தியமாகிய சிற்றின்பத்தில் பித்துக் கொண்டார். மெய்யடியவர் நித்தியமாகிய இறைவனிடத்தில் பித்துக் கொண்டார்.

ஆகவே, மெய்யடியவர் இறைவனுடைய மலர்ப்பாதத்தை மேவக் கண்டும், கேட்டிருந்தும், பொய்யையுடைய நான் உனை மறந்து, உண்டு, உடுத்தி இங்கிருக்கின்ற பொய் வாழ்வு போரல்லவோ? இதில் வெற்றி பெற்று, எம்பெருமானை அடையும் நந்நான் எந்நாளோ?

4. உலவாக் காலம் தவமெய்தி உறுப்பும் வெறுத்திங்

குனைக் காண்பான்
பலமா முனிவர் நனிவாடப் பாவி யேனைப்
பணிகொண்டாய்
மலமாக் குரம்பை யிதுமாய்க்க மாட்டேன் மணியே
உனைக் காண்பான்
அலவா நிற்கும் அன்பிலேன் என்கொண் டெழுகேன்
எம்மானே

(பொழிப்புரை) எழுந்து நடவாது இருந்த இருப்பிலே, நீண்ட காலங்களாகத் தவத்தைப் புரிந்து கொண்டிருக்கும் முனிவரின் உடம்பு வாடிப்போயிருக்க, பாவியாகிய என்னை ஆட்கொண்டாய்.

மலவுடம்பைச் சுமந்து, இதை மாய்க்க மாட்டாயல் வாதைப் படுகின்றேன். எம்பெருமானே! உனை எப்படிக் காணப் போகின்றேன்?

ஒருமைப்பட்டு நின்று உன்னையடைவதற்கு, உண்மையுடைய உயர்ந்த அளவற்ற அன்பில்லேன். எவ்வகையில் உய்வேன் எம்பெருமானே?

5. தன்மை பிறரா லறியாத தலைவா பொல்லா நாயான புன்மை யேனை ஆண்டையா புறமே போக

விடுவாயோ

என்னை நோக்கு வார்யாரே நானென் செய்கேன்

எம்பெருமான்

பொன்னே திகழுந் திருமேனி யெந்தா யெங்குப்

புகுவேனே

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானைப் பற்றிப் புலன்களும். அந்தக் கரணங்களும் அறியாத, சர்வ உலக சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய முதல்வா! நாயினும் மிகப்பொல்லாத கீழ்மையுடையவனை ஆண்டாயே!

ஆண்ட பின்னும் என்னைப் புறம்பாகிய இப்பொல்லா மாயைப் பிரபஞ்சத்தில், விட்டு விடுவாயோ? அவ்விதம் விட்டு விடுவதாயிருந்தால், இவ்வுலகில் என்னைப் பற்றி நோக்குவார் யாருமில்லையே! எம்பெருமானுடைய துணையெனக் கில்லையேல், அடியேன் என் செய்கேன்? தூய பிரகாசமுடைய திருமேனி தாங்கிய எந்தாய், அடியேன் எங்கு செல்வேனே?

திருச்சதகம்

ஆத்தம சுத்தி

அறுசீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. வினையென் போலுடை யார்பிற ராருடை யானடி
நாயேனைத்
தினையின் பாகமும் பிறிவது திருக்குறிப் பன்றுமத்
றதனானே
முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந் திருந்தும் நான்
முட்டிலேன் அலைகிறேன்
இனையன் பாவனை யிரும்புகல் மனஞ்செவி யின்னதென்
றறியேனே

(பொழிப்புரை) என்னைப்போல் வினையைச் செய்தவர் இவ்
வுலகில் யாருளர்? எம்பெருமானுடைய திருவடியை நம்பியிருக்
கின்ற நாயேனைத் திணையாளவும் பிரிவது, உனது திருவுளத்
துக்கும் பெருமையன்று. அதனால் முதல்வனது திருவடி மலரை
மறந்ததனால், நான் இடர்பட்டு உன்னைத் தொடராது
அலைகிறேன்.

எளியவனுடைய மனம், செவி, இரும்பை ஒத்ததாகவும்
கல்லுக் கொப்பாகவுமிருப்பதனால், எனது பாவனை யாவும்
இரும்புக்கும், கல்லுக்கும் ஒப்பானதே. ஆனதால், உள்ளமுருகிக்
காதலித்து உனைவந் தடைவதற்குத் தகுதியில்லாத காரணத்தை
முன்னிட்டு, மிகமிக வருந்தி, ஆச்சரியமடைகின்றேன்!

2. மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையெய்யம்
மதியிலி மடநெஞ்சே
தேறு கின்றிலம் இனியுனைச் சிக்கெனச் சிவனவன் திரள்
தோள்மேல்
நீறு நின்றறு கண்டனை யாயினும் நெக்கிலை
யிக்காயங்
கீறு கின்றிலை கெடுவதுண் பரிசிது கேட்கவுங்
கில்லேனே

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானை மறந்து இவ்வுலக அநித்திய
இன்பங்களைச் சதமென் றெண்ணி அதிலழுந்தி வாதைப்படுகின்ற

மேலான அறிவை இழந்த மடநெஞ்சே! இறைவனைத் தேடிக்கண்டு, தெளிந்து சுவானுபூதி பெறுகின்றாயிலை. இருந்தும் சிவபெருமானின் திரண்ட, அழகு பொருந்திய திருத்தோள்மேல் தூய நீறு துலங்குகின்றதைக் கண்டனை ஆயினும், எம்பெருமானைக் காதலித்து உருகிக் கண்ணீர் பெருகி இக்காயத்தை அறவே மறந்து உய்கின்றாயிலை. இதுவுனக்குக் கெடுவதே பரிசாகக் கொண்டிருக்கின்றாய். (எவ்வளவோ) உனக்கு நன்மதிகளை எடுத்தியம்பியும் கேட்பதாயிலை. ஆனதினால் உன்னைப் பற்றி, கேளாதிருக்கின்றேனே - என்றளவுக்கு மணிவாசகர் சலிப்படைந்து இம்மனத்தை வெறுக்கின்றார்.

திருச்சதகம்

சுட்டறுத்தல்

எண்சீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

i. வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா முறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்(கு)
உள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம்
கண்ணினையும் மரமாம்தி வினையி னேற்கே.

(பொழிப்புரை) சிவபெருமானுடைய சொருப இலக்கணம் என்னவென்றால்? ஆழமாகிய ஞானானந்த வெள்ளத்தையும், அவரது விரிந்த சடையை ஏகன், அநேகன், பூரணன் என்பதையும், விடையானென்பது, தருமதேவதையை விடையாகக் கொண்டவன் என்பதையும் குறிக்கின்றது.

வானுலகத்தவர்களாகிய தேவர்கள் உன்னை வழிபட்டு உய்யக்கூடியவர்கள் என்பதைக் கேட்டு, வெகு தீவிர தாகங் கொண்ட நெஞ்சாய், உனது அடியவர் ஐந்து புலன்களாகிய ஆழ்கடலில் அலைமோதி அவத்தைப்பட்டு உருகிநின்று, மேலேறுவதும் கீழுறுவதுமாகிய நிலைமையைக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனதால் உனது அடியவர் அந்நிலையிலிருக்க,

என்னை வந்து ஆட்கொண்ட, உன்னை நினைந்து பர்தம் வரை உச்சியளவும் உடம்பு முழுவதும் கண்ணாகக் கொண்டு, அண்ணா! நெஞ்சருகி வெள்ளம் பாயாத காரணம் பற்றி, இதைக் கல்லென்றும், உன்னைத் தரிசியாத இக்கண்கள் குருட்டுக்கும், மரத்துக்கும், தீய்க்கும், ஒப்பானதே! இதற்குக் காரணம்? சென்ற ஜென்மத்துத் தீவினையே! என்றார்.

2. தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பெளவத் தெவ்வத்
தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றொன் நின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப் பட்டு
இனியென்னே உய்யுமா நென்றென் நெண்ணி
அஞ்செழுத்தின் துணைபிடித்துக் கிடக்கின் நேனை
முனைவனே முதலந்தம் இல்லா மல்லற்
கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே

(பொழிப்புரை) தமிழேன் அனந்த ஜென்மங்களிற் செய்த வினையின் தொகுதியை பவக்கடலென்றும், மனமானது சதாசார்ந்த தன் வண்ணமாக - ஆணவம், கன்மம், மாயை காரணமாக - இருவினையாலும், நினைப்பு மறப்பினாலும், விருப்பு வெறுப்பினாலும் அலைவுற்றுத் துன்புறுந் தன்மையை முன்னிட்டுக் கடலில் அலைமோதுகின்ற திரையை ஒப்பிட்டு, அதில் சிக்குண்டு அவஸ்தைப் படுகிறேனென்றும், அங்கு உனைமறந்து, மாயைக்குக் காரணமாகிய மாதரின் கனியை ஒத்த, அவர்களது இனிய சொல்லில் மயங்குகின்ற காரணத்தால், கலக்கமுற்றே நென்றும், பவக்கடலில் திமிங்கலமாகிய கொடிய நானெனும் ஆணவ இருளில் அதன் வயப்பட்டுக் கதியற்ற நிலைமையில் உய்யும் வகை யாதென்றெண்ணி,

பஞ்சாட்சரமாகிய ஐந்தெழுத்தைத் துணையாகக் கொண்டு, கிடக்கின்றவனைத் தொடக்கமும் முடிவுமில்லாத, எல்லையற்ற வினைக்குக் காரணமாகிய துன்பங்களை முடிவுறச் செய்து, இம்மூர்க்கனை ஆண்டாயே - என்றார்.

3. சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயினேன் தன்
கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்க ளார

வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச் சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே.

(பொழிப்புரை) என்னுடைய சிந்தனை உனக்கே ஆக்கி, நாயே
னுடைய கண்ணானது, உனது அழகிய திருவடியைக் காண்பதற்
காக்கி, அடியேன் பேசுகின்ற வார்த்தை உனது புகழ் வார்த்தைக்
காக்கி, வஞ்சனையைச் செய்கின்ற ஐம்புலன்களானது ஓய்ந்து
ஆறுதலடைய வந்தென்னை ஆட்கொண்டு,

எனது அந்தரங்கத்தினுள்ளே உன்னையடைவதற்குரிய
உயர்ந்த அருட்டாக இச்சையைத் தந்த அருளமுதப் பெருங்
கடலே! உயர்வையுடைய உன்னை எனக்குத் தந்தனை.

தாமரை மலரை ஒத்த திருமேனியாகிய அன்பே சொரூப,
அருட்பிரகாச இணையற்ற இறப்புப் பிறப்பில்லாத நீ! தத்து
வங்களைக் கடந்து தனித்து நிற்கின்ற நீதான் எனக்குத்
துணையே! - என்றார்.

திருச்சதகம்

ஆனந்த பரவசம்

கலிநிலைத்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1 பேசப் பட்டேன் நின்னடி யாரில் திருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல ராலுன் அடியானென்று
ஏசப் பட்டேன் இனிப்படு கின்ற தமையாதால்
ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட் டேனு^{ள்} அடியேனே.

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானு டைய அடியாரில் ஒருவனாகப்
பேசப்பட்டேன். அவர்கள் அடைந்த தூய்மையாகிய திருநீற்
றைப் பூசப்பட்டேன்.

உலகியலால் உன்னடியானென்று சொல்லப்பட்டேன், இனி
யான் படுகின்ற துன்பம் பொருத்தமற்றதால்,

உன்னை அடைவதற்கு ஆசைப்பட்டேன்! எனது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு ஆட்பட்டேன்-அடியேனே!

- 2 அடியேன் அல்லேன்கொல்லோ தானெனை ஆட்கொண்டிலை கொல்லோ
அடியா ரானா ரெல்லாரும் வந்துன் தாள்சேர்ந்தார்
செடிசேர் உடல் இதுநீக்க மாட்டேன் எங்கள் சிவலோகா
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக் காணுமாறு காணேனே

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானுடைய அடியேன் இல்லை என்பது என்னலோ? முன்பு நீயென்னை ஆட்கொண்டிலையே? உனக்கு அடியாரானார் எல்லோரும் உனது திருவடியை வந்தடைந்தார்.

துன்பமே நிறைந்த இவ்வுடம்பை நீக்கமாட்டேன். சிவலோகா! வினைப்பயனாகிய இவ்வுடம்பையும், புறமே போகின்ற இம்மனத்தையும் கடியமாட்டேன்-உன்னை எனது கண்ணாரக் காணும்வகை தெரியேனே!

- 3 தாராய் உடையாய் அடியேற் குந்தா நிணையன்பு
பேரா வுலகம் புக்கா ரடியார் புறமே போந்தேன்யான்
ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்திங் குந்தா
ளிணையன்புக்கு
ஆரா அடியேன் அயலே மயல்கொண் டழுகேனே.

(பொழிப்புரை) என்றும் நித்தியமாயிருக்கின்ற எம்பெருமானே! அடியேனுக்கு உனது பிரியாத அன்பைத் தந்தருள்வாய்? உனது மெய்யடியார் இவ்வுலக அநித்திய இன்பங்களை விரும்பார்.

அடியேனோ, இவ்வுலக விடய சுகங்களுக்கு ஆளாகிப் புறமே போய் வழிதெரியாது இளைத்திங்கு உன் திருவடி அன்புக்கு, விடாது அடியேன் அயலே நின்று பித்துக்கொண்டு அழுகேனே?

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருச்சதகம்

(பக்தி வைராக்கிய விசித்திரம்)

மெய்யுணர்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1 மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றி

யென்னும்

கைதான் நெகிழ விடேன் உடை யாயென்னைக் கண்டு

கொள்ளே

(பொழிப்புரை) மெய்யென்று சொல்லக்கூடிய இத்தேகத்தில்,
ரோமங்கள் சிலிர்த்தல், கூச்சலிடுதல் நடுங்குதல் இவைகள்
ஏற்பட்டு உணர்ச்சி வசத்தால் உனது தூய அழகிய திருவடிக்கு
எனது கரங்கள் கூப்பிச் சிரமேற்கொண்டு, கண்ணீர் ததும்பித்
தோய்ந்து-உள்ளம், எனது அந்தக்கரணத்திலிருக்கின்ற குற்றங்
கள் அனைத்தும் நீங்கி, உன்னைப் போற்றிப் புகழ்ந்து, எம்
பெருமான் வாழ்க வாழ்க!! என்று எனது அந்தரங்கத்தில்
தொழுதலே கைவிடாது என்னைப் பிரியாதிருக்கின்றவனை.

அடியேனும் எம்பெருமானை என்றென்றும் நீங்காதிருக்க,
எனது முன்னின்று காத்தருள் புரியவே?

- 2 உத்தம மனத்தன் உடையான் அடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மாலிவ னென்ன மனநினைவில்
ஓத்தன வொத்தன சொல்லிட லூரூர் திரிந்தெவருந்
தத்தம் மனத்தன பேசஎஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே.

(பொழிப்புரை) குற்றமற்ற தூய ஆனந்த பிரகாசத்தையுடைய
உத்தம மனத்தன் என்றும் நித்தியமாயிருக்கின்ற எம்பெரு
மானை, அடியேன் நினைந்துருகி, அந்தரங்கத்தில் காதல் மிகுந்து,
பித்துக்கொண்ட மனநினைவில், ஓத்தன ஓத்தன எனும் பரவச
நிலையில்

அடியேன் சஞ்சரிக்கும்போது, உலகியர் அவரவருக்குத் தோன்றுவதைப் பித்தனென்று பேச, எமன் என்னிடம் வரவும், சாவதும் எவ்விதம்?

மார்க்கண்டேயருக்காக, மறலிபட்ட பாட்டை மெண்ணி, மணிவாசகர் துணிகின்றார்.

- 3 உமிதரு காலுங் கனலுப் புனலொடு மண்ணும் விண்ணும்
இழிதரு காலமெக் காலம் வருவது வந்ததின்பின்
உழிதரு காலத்த உன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே.

(பொழிப்புரை) எம்பெருமான் தனது சக்தியைக் கொண்டு ஆரம்ப இவ்வுலக தோற்றத்தைப் பஞ்ச பூதியங்களைக் கொண்டே சிருஷ்டித்தார். இதை முன்னிட்டே மணிவாசகர்-உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும் விண்ணுமென்றார்.

அநாதியாகவுள்ள இப்பஞ்ச பூதிய இழிவைத் தரக்கூடிய இவ்வுலக மீட்பில் ஐந்து புலன்களும், அந்தக்கரணங்களும் அறித்திய சுகங்களைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற க.ரணத்தை முன்னிட்டு, இவைகள் ஒழிவதும், அக்காலம் வருவதும்,

வந்ததின்பின், உலகம் தோன்றிய காலத்து, உன் அடியேன் செய்த வல்வினைகளைக் களைந்த காலமும், அவைகள் முற்றுப் பெறச் செய்து, எம்மைக் காத்தருள் புரிகின்றவனே! என்றார்.

- 4 தவமே புரிந்திலன் தண்மல ரிட்டுமுட் டாதிறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினை யேன்உனக் கன்பருள்ளாஞ்
சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேன்நின் திருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாய்அடி யேற்கெம் பரம்பரனே

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானை அடைவதற்குரிய மார்க்கங்கள் பல. அவற்றுள் பக்தியோக ஞான சாதனங்களைச் செய்யாது-எவ்வகையிலும் மனத்தை ஒருமைப்படுத்துவதற்குரிய அரிய தவத்தையும், நோன்பையும் புரியாது,

தூய அகமலர் தூவி, அருட்டாகமுங் கொண்டிலேன். அவமே பிறந்து ஊழ்வினையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

உனது தூய அன்பர்கள் பெறுவதற்குரிய திருவருளை எய்தி
லேன். இதனால் உனது திருவடியைச் சேராது, பவமே வினை
கின்றேன்.

ஆனாலும், அடியேனுக்கு உன்னையன்றி, வேறு கதியில்லை.
ஆனதால், உனது திருவருளை ஈந்து என்னை ஏற்றுக்கொள்வாய்-
எமது அநாதியாகிய-ஏகனே!

தீருச்சதகம் அறிவுறுத்தல் தரவு கௌச்சகக் கலிப்பா திருச்சிற்றம்பலம்

1 நாடகத்தா லுன்னடியார் போல்நடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் உடையானே.

(பொழிப்புரை) நாடகத்தில் அரிச்சந்திரனாக நடிக்கின்ற
ஒருவன், அரிச்சந்திரன் ஆக முடியுமா? அரிச்சந்திரனாகுவதற்கு
உனது மெய்யடியார்கள் உன்னை வந்தடைந்தார்கள்.

அடியேனும் இவ்வுலக நாடகமேடையில் ஊரார் அறிய
உனது அடியானாக நடிக்கின்றேன். எனது நடிப்பு உனது
திருவடியை வந்தடைந்த மெய்யடியார்களுக்கொப்பாக, நடு
நாயகமாயிருக்கின்ற பேரின்ப வீட்டினுள் புகுவதற்கு, மிகப்பெரிய
தாகங்கொண்டு, தீவிரங் கொள்கின்றேன்.

மிகமிகச் சிறப்புடைய ஆனந்த நர்த்தனம் புரிந்து கொண்
டிருக்கின்ற மேலாம் சுயஞ்சோதியே! உன்னை வந்தடைவதற்கு
என்றனுக்கு அன்பு பெருக? உள்ளத்தினுள்ளே உணர்ச்சி ததும்ப!
அடியேன் நின்றுருக! எம்பெருமானுடைய அருளைப் பொழிந்
திடுக! நித்தியமாயிருக்கின்ற எம்முடைய ஆனந்தக் கடலே! எனக்
களிப்படைகின்றார் மணிவாசகர்.

2 அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்

விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறேன் நயந்துருகேன்
தரியேன்நான் ஆமாறென் சாவேன்நான் சாவேனே.

(பொழிப்புரை) மனம், வாக்கு, காயம் கடந்த மற்றும், புலன்களாலும், காண முடியாத அதீதன் என்றதனால். அரியானே என்றார், சர்வ உலக சீர்வர்களிடத்திலும் உன்னும், புறமும், எங்கும் பிரிவில்லாது நிறைந்திருக்கின்ற, அம்மையும் அப்பனுமாயிருக்கின்ற, அருளம்பலத்தில் அநாதியாகவே நிலைத்திருக்கின்ற, பெரியானே! என்றார்

சிறியேனை ஆட்கொண்ட அழகிய மென்மையாகிய உனது திருவடிக்கு இடையறாது தீவிரங் கொண்டு உருகிநின்று, அன்பு மலர் தூவேன்? உன் தரிசனங்கண்டு, வியந்து அலறேன்! கனிந்து உருகேன்? இதற்காக உனைமறந்து இங்கு வாழமாட்டேன்! உன்னை அடைவதற்காகவே சாவேன்! உன்னை அடையாது போனால், நிச்சயமாகச் சாவேனே! என்றார்.

i வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே.

(பொழிப்புரை) அப்பு, பிருதிவி, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்ச பூதங்களால் ஆக்கப்பட்ட ஊனுடம்பில் உயிராகி, உயிருக்குயிராகி, உண்மையுமாய், உண்மையை இழந்தயிடத்தில் இன்மையுமாய்,

சர்வ உலகத்துக்கும் தலைமையாயிருக்கின்ற அரசனாகி. யான் எனது என்னுடையது என, அகங்கரிக்கின்ற பற்றுடையவர்களை, அவரவர்களுக்கேற்ப, அவரவர்களைக் கூத்தாட்டுகின்ற, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகிய, பரமாகாசமாகி இருக்கின்ற உன்னை, அடியேன் எதைச்சொல்லி வாழ்த்துவனே! என அதிசயிக்கின்றார்.

தில்லையில் அருளிய

ஆனந்த மாலை

(சிவாநுபவ விருப்பம்)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1 சீலமின்றி நோன்பின்றிச் செறிவேயின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சூழ்ந்து விழுந்து
கிடப்பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா உலக நெறிபெறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டாணைக் கொடியேன் என்றே
கூடுவதே

(பொழிப்புரை) ஒழுக்கமின்றி, விரதமின்றி, நிறைவேயின்றி,
அறிவின்றித் தோல் நரம்பெலும்பால் மூடப்பெற்ற இத்தே
கத்தைச் சாட்டையிற் பம்பரம்போல், இருவினைக் கயிற்றினால்
இறைவன் ஆட்டுகின்றபோது, சூழ்ந்து விழுந்து கிடக்கின்ற
வனை,

உன்னிடத்தில் ஒரு பெரும் விருப்பத்தை உண்டு பண்ணி,
உன்னை வந்தடைவதற்கு வழியுங்காட்டி, இனிமேலும் கருப்பை
யூர் வாராது. அந்தணர் வடிவத்தில் திருமேனி காட்டி என்னை
ஆண்டாணை, இக் கொடியவன் எப்போது? உனது தூய திரு
வடியைச் சேருவதே! என்றார்.

2 கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடிலாதாய்
பழிகொண்டாய்
படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான் பட்டாற் பின்னைப்
பயனென்னே
கெடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள்ளும்
குருமணியே
நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால் நன்றோ எங்கள்
நாயகமே

(பொழிப்புரை) கெடுவேன்! கெடுகின்ற வழி தெரிந்தும், கெடு
கின்றேன்! இவ்வுந்த கேட்டில் போய் மாழாமல், என்னைத் தடுத்

தாண்டாய். ஆண்ட பின்னும், படுவேன்! சென்ற ஜென்ம வாசனையின் பலத்தால், மீண்டும் மீண்டும் படுவேனென்றார்!

இப்பெரும் பாடெல்லாம் நான் பட்ட பின்பு, இதன் பயனென்ன? என்பதற்குக் கொடிய, பெரிய, நரகத்தில் அழுந்தாமல் என்னைக் காத்து ஆட்கொள்கின்ற, குருவாய் எழுந்து வந்த சோதியே! நன்று தீதற்று ஏகமாயிருக்கின்ற உன்னைச் சேராது போனால், (அதாவது அத்துவிதமாகாது போனால்) நன்றோ? எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாயிருக்கின்ற, நடுநின்ற நாயகமே!

திருப்பேருந் துறையில் அருளிய

அடைக்கலப் பத்து

(பக்குவ நிண்ணயம்)

கலவைப் பாட்டு

திருச்சிறற்பலம்

1 செழுங் கமலத் திரளனநின் சேவடிசேர்ந் தமைந்த
பழுத்த மனத் தடியருடன் போயினர்யான் பாவியேன்
புழுக்கனுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக் கல்வி ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய்உன் அடைக்கலமே

(பொழிப்புரை) பசுமையும், குளிர்ச்சியும், அடர்ச்சியும், அழகும் வாசனையுமுடைய, இறைவனுடைய மேலாகிய தாமரை மலர்ப் பொற்பாதம் அடையப்பெற்ற, மேலாம் பக்குவமடைந்த அடியவர், யாதொரு தடையும்ன்றி, எம்பெருமானை அடையப் பெற்றனர்.

அடியேன் புழுநிறைந்த இழிவையுடைய பொல்லா இக்காயத்தைச் சுமந்த, கல்வி ஞானமில்லாத. அழுக்கு மனத்தையுடையவன், என்றென்றும் நிலைத்திருக்கின்ற, எம்பெருமானின் திருவடியில் அடியேன் அடைக்கலமே!

2 பெரும்பெருமான் என்பிறவியை வேரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத் தரும்பெருமான் சதுரப்பெரு மான்என் மனத்தினுள்ளே வரும்பெருமான் மலரோன்நெடு மாலறி யாமல்நின்ற அரும்பெருமான் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே

(பொழிப்புரை) சர்வ உலக சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய, யாவற்றுக்கும் காரணமாகிய எம்பெருமான்! எனது துன்பப் பிறவியை, அறவே ஒழித்து, எம்பெருமானை யடைவதற்குரிய உயர்ந்த அருட்டாகத்தைத் தருகின்ற, நான்கு வேதங்களும் போற்றுகின்ற, எனது அந்தரங்கத்தினுள்ளே தோன்றும் பெருமான்!

நான்முசனும், விஷ்ணுவும் அறியாது இருக்கின்ற, அரிய பெருமானை, அடியேன் உன்னுடைய பாதாரவிந்தத்தில் அடைக்கலமே! என்றார்.

3 வழங்குகின் றாய்க்குன் அருளார் அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையேன் என்

விதியின்மையால்

தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந் துய்யக்கொள்ளாய் அழுங்குகின்றேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானே! உன்னுடைய அருளமுதத்தை அடியேனுக்கு வழங்குகின்றாய். அதை வாரிக்கொண்டு விழுங்குகின்றேன். விழுங்கும்போது விக்கினேன். அதைப் பூரணமாக உட்கொள்ளாது விக்கியதற்கு காரணம்? எனது பூர்விக வினையின் தடையே.

அத்தடையின்றி விழுங்குவதற்கு, எம்பெருமானுடைய கருணையாகிய அருளானந்த அமிர்தத்தைப் பருகத்தந்து எனது அவஸ்தையைப் போக்கி,

அடியேன் உயர்வதற்கு அருள்புரிவாய்! நின்திருவடியில் அடைக்கலமே!

அருளார் அமுதத்தை விழுங்குகின்றேன், விக்கினேன் என் பதற்கிணங்க, திருஅருட்பாவில், அருட்சோதி வள்ளலார்-உண்ணும் போதும், தொண்டை விக்கிக் கொள்ளுமோ? சோதி திருவுளம் எதுவோ? ஏதும் அறிந்திலேனே! என்றார்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிய உயிருண்ணிப்பத்து

(சிவானந்த மேலிடுதல்)

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1 வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன்

மண்ணும் விண்ணும்

வேண்டேன் பிறப் பிறப்புச் சிவம் வேண்டார்தமை நானும்
திண்டேன் சென்று சேர்ந்தேன் மன்னு திருப்பெருந்துறை

இறைதான்

பூண்டேன் புறம் போகேன் இன்ப் புறம்போக லொட்

டேனே

(பொழிப்புரை) உலகியலுடைய புகழையும், செல்வத்தையும், மண்ணுலக வாழ்வையும், தேவர்கள் வாழ்கின்ற விண்ணுலக வாழ்வையும் வேண்டேன்.

பிறப்பிறப்புத் துன்பத்தை நீக்குகின்ற சிவபெருமானை மறந்தவர்களைத் தீண்டேன்! எம்பெருமானைச் சென்றடைந்தேன்!

மேலாம் திருப்பெருந்துறை இறைவனுடைய திருவடியைப் பூண்டேன்! இனிமேல் புலன்வழிச் செல்லேன்! அப்புலன்கள் புறமே போகவும் விடேனே! என்றார்.

வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் என்பதிற்கிணங்க,

விட்டேன் உலகம் விரும்பேன் இருவினை விணருடன்

கிட்டேன் அவருரை கேட்டும் இரேன் மெய் கெடாதநிலை

தொட்டேன் சுகதுக்கம் அற்றுவிட்டேன் தொல்லை

நான்மறைக்கும்

எட்டேன் எனும்பர மன்னன்னிடத்தே வந்து இங்கு

எய்தியதே.

என்றார் பட்டினத்தார்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிய

குழைத்தபத்து

ஆத்தம நவேதனம்

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1 கூறும் நாவே முதலாகக் கூறுங் கரணம் எல்லாம் நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதும் நீ

வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை உன்னை விரித்
துரைக்கில்
தேறும் வகைஎன் சிவலோகா திகைத்தால் தேற்ற வேண்
டாவோ

(பொழிப்புரை) கூறுகின்ற நாவு முதற்கொண்டு, மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமாகிய அந்தக்கரணங்கள் எல்லாம் நீயே! நான் தேறித் தெளிந்து, உன்னைவந்தடைவதற்குரிய வகையும் நீயே! எனது உடல், பொருள், ஆவி, அனைத்தையும் உன்னிடமே ஒப்புவித்து விட்டேன்.

ஆனதால், எனக்கு வருகின்ற திகைப்பு, தீமை, நன்மை, முழுதும் நீயே! மெய்யாக உன்னைப்பற்றி, விரிவாக எடுத்துரைக்கில், நான் பெறுகின்ற பரிசு, உன்னைத் தவிர்த்து, வேறொன்றில்லை. அப்படியிருந்தும், பூர்வீக வினையின் வாசனையின் வயத்தால் திகைக்கும் போது, என்னைத் தேற்றுவிப்பது, உனது பொறுப்பல்லவோ? சிவபுரத்தில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே!-என்றார்.

2 அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமுங்
குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட போதே
கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூறு நெனக்குண்டோ எண்தோள் முக்கண்
எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு
நாயகமே.

(பொழிப்புரை) எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகிய சிவபெருமானே! அன்றே அதாவது, திருப்பெருந்துறையிலே என்னை ஆட் கொண்ட போதே, எனது உடல், பொருளாவி, எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையோ?

இன்று எனக்கு ஓர் இடையூறு உண்டோ? எண்குணங்களும், முக்கண்ணுமுடைய எம்மானே! நன்றுக்கும், தீதுக்கும், காரணம் நானோ? இதற்கு நீயே நாயகமே!

எண்குணங்களாவது:- தன்மயன், தூயன், இயற்கை உணர்வினன், முற்று முணர்வன், இயல்பாகவே பாசங்களில்லாதவன்,

பேரருளுடையவன், இயல்பாகவே ஆற்றலுடையவன், இயல்பாகவே இன்பமுடையவன்.

- 3 வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி என்னைப் பணி கொண்டாய் வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால் வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே

(பொழிப்புரை) எதை வேண்டுமானாலும் வேண்டுவதற்கு அறிவு தான் வேண்டும். அவ்வறிவைத் தருபவன்நீயே! வேண்ட முழுதுந் தருகின்ற அறிவு, அருளறிவு, அவ்வருளறிவுதான், முதலறிவு, இம்முதலறிவுதான், பூரண அறிவு.

இப்பூரண அறிவுதான், சர்வ உலகத்திற்கும் காரண, ஆதாரமாயிருக்கின்றது. இது சர்வ உலகங்களாய், ஏகமாய், எங்கமாய், எல்லாமாய், அம்மையும், அப்பனுமாயிருக்கின்றது. வேண்டுபவர் வேண்டுவதைக் கொடுப்பது இதுவே!

நான்முகன், விஷ்ணு, இவர்கள் வேண்டத்தக்கவர். கொடுக்கத்தக்கவர் அல்லர். இவர்கள் நானென்னும் மமதையில் நிலைத்தவர்களானதால், அயன்மாற் கரியோய் என்றார்.

அடியேன் உனது ஏவலைப் புரிவதற்காக, என்னைத் தேடிவந்து ஆட்கொண்டாய். எனக்கு எது தேவை என்பதை அறிந்து, அதைச் செய்தாய்.

அடியேனும் அதையே விரும்பினேனல்லாது வேறொன்றையும் விரும்பவில்லை. இதிலும் மேலாகிய பரிசொன்று இருக்குமாயில், அதுவும் உனது விருப்பமே! என, முற்றையும் ஒப்படைக்கின்றார்.

தீருத்தோணிபுரத்திலருளிய

பிடித்தபத்து

(முத்திக் கலப்புரைத்தல்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1 அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே,

(பொழிப்புரை) அநாதியாகவே சத்தியும் சிவமுமாயிருக்கின்ற, சர்வ சீவராசிகளிலும் அம்மையும் அப்பனுமாயிருக்கின்ற, அது எனது இயல்பைக் கண்டு, அம்மையே அப்பா! என்றார். இதற்கு யாதும் இணையில்லாத சோதி! என்றார். அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே, என்பதற்குத் திருமூலர்.

“அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாக ஆரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாக ஆரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமாக அமர்ந்திருப் பாரே” - என்றார்

பொய்யாகிய பொய்யை, மெய்யெனப் பெருக்கி, எனது அஞ்ஞான மயக்கத்தினால், புழுநிறைந்த இக்காயத்தைப் பற்றி யதனால், புழுத்தலைப் புலையனேன். - என்றார்

இப்படிப்பட்ட எனக்குச் செம்மையாகிய சிவபதத்தை யளித்த செல்வமே! சிவபெருமானே! என்றார். இம்மையில் உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் - என்றார்,

இனிமேல் என்னை விட்டு நீ! எங்கெழுந்தருள முடியும்? முடியாதே! என்ற முடிவைச் செய்கின்றார்.

2 பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உவப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(பொழிப்புரை) பெற்ற தாயானவள் பிள்ளைக்கு எவ்வளவு
 கருணையுடன் பால் ஊட்டுவாளோ, தன் பிள்ளைக்குத்
 தேகத்தை வளர்ப்பதற்கு, அவ்வளவு கருணையுடையவளாயிருக்
 கின்றாள் தாய்.

எம்பெருமானோ, தாயினுஞ் சிறந்து, கருணையில் மிகுந்து,
 இரக்கங்கொண்டு, அன்பைப்பெருக்கி, அறிவை வளர்த்தாரென்
 பதற்கு, பால் நினைந்தூட்டும் தாயினுஞ்சாலப் பரிந்து
 என்றார். இதுவும் போதாது, எம்பெருமான் இவ்வூனினை
 உருக்கி எனதுள்ளத்திலேயிருந்த இருளைப் போக்கி, ஒளியைப்
 பெருக்கினார் என்றார். அத்துடன் விடாது, பிரிவில்லாத
 ஆனந்தத்தேனைத் திகட்டாத இன்பத்தைச் சொரிந்தார் என்
 றார். இதுவுமன்றி, என்னுள்ளத்திலும், புறத்திலும் பிரியாது
 என்னுடனேயிருந்த செல்வமே! சிவபெருமானே! என்றார்.

யானுன்னைப் பிரியாது தொடர்ந்து இறுகக் கெட்டியாகப்
 பிடித்துக் கொண்டேன் என்றார். இனியொருபோதிலும்,
 என்னை விட்டு நீ! நீங்க முடியாதே! என்றார்.

**தில்லையில் அருளிய
எண்ணப்பதிகம்**
(ஒழியா இன்பத்து வகை)
ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

1 பத்தில னேனும், பணிந்தில னேனும், உன் உயர்ந்தபைங்
கமுல்காணப்
பித்தில னேனும், பிதற்றில னேனும், பிறப்பறுப் பாய்எம்
பெருமானே
முத்தனை யானே மணியனை யானே முதல்வனே முறையோ
என்று
எத்தனை யானும் யான்தொடர்ந் துன்னை இனிப்பரிந்
தாற்றேனே

(பொழிப்புரை) உயர்ந்த பத்தியில்லாதவனும், பணிவில்லாத
வனும், சிறந்த உனது தாமரைப் பொற்பாதங்கண்டு களிப்
படையப் பிரேமையும், அதாவது அருட்டாகமும், பிதற்றலும்
இல்லாதவனாயிருந்த போதிலும், என்னுடைய பிறப்புத்
துன்பத்தை நீக்கி, உன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்வாய் எம்பெரு
மானே!

தூயமுத்தையும், ஒளியையுடைய மணியையும், ஒப்புவமை,
கொண்ட சுயம்பிரகாசனே! எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாயிருக்
கின்ற முதல்வனே! உன்னை அடியேன் பிரிந்திருப்பது, முறை
யல்ல என்று எத்தனையோ முறையிட்டும், அதை நீ கேட்க
வில்லை. அதனாலெனது குறையும் தீரவில்லை. இருந்தும்,
உன்னையன்றி, எனக்கு வேறு கதியில்லை. உன்னையே பின்
தொடருவேனல்லாது உன்னைப் பிரிந்திருக்க மாட்டேன் என்
றார்.

2 பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும் பத்திமையும்பெற
வேண்டுஞ்
சேருரு வாய சிவபெரு மானே செங்க மலமலர்போல்
ஆருரு வாய என்னா ரமுதே உன்அடி யவர்தொகை நடுவே
ஓருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி என்னையும் உய்யக்
கொண்டருளே,

(பொழிப்புரை) பஞ்சபூதிய உலகத்தோற்றமாகிய பிறப்பறவேண்டும். இதற்கு உன்னைப் பிரியாத பக்தியும் வேண்டும்.

பக்தர்களுக்காகச் சிறந்த திருமேனியைக் கொள்கின்ற சிவ பெருமானே! அகண்டமாய், ஏகமாய், எங்குமாய் நிறைவையுடைய உன்னை, யார் யார் எவ்வுருவில் விரும்புகிறார்களோ, அவ்வுருவில் காட்சியளிக்கின்ற என்னாரமுதே!

உனது அடியவர்கள் கூடியிருக்கின்ற கூட்டத்தின் நடுவில், ஒருமையில் ஒன்றாயிருக்கின்ற, உனது திருவருளைப் புரிந்து, என்னையும் உய்யக்கொண்டு, அடியேனுக்குனது அருளைப் பொழிவாயே! என்றார்.

யார் யார் எவ்வுருவில் விரும்புகின்றார்களோ, என்பதற் கிணங்க, யாதொரு தெய்வங்கொண்டீர். அத்தெய்வமாகியாங்கே, மாதொரு பாகனார்தான் வருவர். என்றார் சிவஞானசித்தியார்.

3 காணும தொழிந்தேன் நின்திருப் பாதங் கண்டுகண்

களிகூறப்

பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றும தொழிந்தேன் பின்னைப்

பெருமானே

தானுவே அழிந்தேன் நின்னைனினைந் துருகுந் தன்மை

என்புன்மைகளாற்

காணும தொழிந்தேன் நீயினி வரினுங் காணவும் நாணு

வனே.

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானைத் தரிசிப்பதற்குக் காதல் கொண்டேன். இப்போது அது ஒழிந்தேன். எம்பெருமானுடைய திருவடியைத் தரிசித்துக் களிப்படைய மிகமிகப் பேணி நின்றதுவும் ஒழிந்தேன். காதல் பெருக்கினால் பிதற்றுகின்ற தன்மையும் ஒழிந்தேன். பின்னையும் பெருமானே! இத்தூல தேகத்தையும் மறந்தேன். எம்பெருமானை அடைவதற்கு உருகி நின்ற தன்மை, எனது உள்ளத்தின் ஆற்றாமையும் ஒழிந்தேன்.

எம்பெருமான் இனிமேல் எனக்கு நேரில் வரினும், காணவும் நாணுவனே. ஏனெனில்? எம்பெருமானைப் பிரிந்து நின்று தேடினேன்.

தேடிக்கண்டு, ஒன்று சேர்ந்ததின்பின், காண்பதற்கு யாரு
மில்லாக் காரணத்தை முன்னிட்டு, நீயினிவரினும் காணவும்
நாணுவனே-என்றார்.

திருஉத்திரகோசமங்கையிலருளிய

நீத்தல் விண்ணம்பம்

(பிரபஞ்ச வைராக்கியம்)

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்திர கோசமங் கைக்கரசே
கடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரான்என்னைத் தாங்கிக்
கொள்ளே.

(பொழிப்புரை) கடையவனாகிய கீழ்மையுடையவனை, உனது
கருணை என்னை வந்து கலந்து ஆண்டுகொண்ட, விடையாகிய
தரும தேவதை உன்னைத் தாங்குகின்ற சிவனே! அடியேன்
உன்னை வந்தடைவதற்குத் தடையாயிருக்கின்ற, அத்தடை
களைக் களைந்து, பிரத்தியட்சமாய் என் முன்னின்று,

அச்சத்தைத் தருகின்ற கொடிய வேங்கையாகிய கோவத்தை
யும், அதன் வேகத்தையும், ஆடையாக அணிந்த, மேலாம் உத்திர
கோசமங்கை பென்னும், திருத்தலத்தில் அரசு புரிகின்ற, ஏக
னாகிய பரனே! உனது பாதார விந்தத்தை அடியேன் சேர்வதற்
காக வேண்டி, தேடித்திரிந்து இளைத்து, ஓவ்வுள்ளமும் உடலும்
தளர்ந்து, உன்னையே நம்பி, என்னைநீ ஏற்றுக் கொள்வா
யென்று, எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன்- எம்பிரான்! என்னைத்
தாங்கிக் கொள்ளே! -என்றார்.

தீஸ்ஸையில் அருளிய கோயில் முத்த திருப்பதிகம்

(அநாதியாகிய சற்காரியம்)

அறுசீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1 முன்னின் நாண்டாய் எனைமுன்னம் யானும் அதுவே
முயல்வற்றுப்
பின்னின் நேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட் டொழிந்தேன்
பெம்மானே
என்னின் நருளி வரநின்று போந்திடென்னா விடில் அடியார்
உன்னின் நிவனார் என்னாரோ பொன்னம் பலக்கூத்
துகந்தானே

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானே! என்னை முன்னம் திருப்பெருந்
துறையில் திருமேனி கொண்டு, அந்தணர் வடிவத்தில் முன்னின்று
முன்பு ஆண்ட உன்னை, அடியேனும் அதுவே தாசுமுற்று வந்த
டைவதற்கு உன்னைப் பின் தொடர்ந்து, உனது ஏவலைப்
புரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

மேலும் முற்படாது, பிற்பட்டொழிந்தேன். பெம்மானே!
எனக்கு நீ முன்னிலையில் வந்து நின்று அருளைப் பொழிந்த
உன்னைப் பிரிந்ததனால், துயர்வுற்ற என்னை உனது திருவுளம்
நோக்காவிடில், உன்னை வந்தடைந்த பழைய அடியவர்
என்னைப் பற்றி, இவனாரென்ற கேள்வி, அவர்கள் திருவுளத்தில்
எழாதோ? பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்த நர்த்தனம் புரிந்து
கொண்டிருப்பவனே!

2 முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க்கும் என்றனக்கும்
வழிமுத லேநின் பழுவடி யார்தி ரள்வான் குழுமிக்
கெழுமுத லேயருள் தந்திருக்க இரங்குங் கொல்லோ என்று
அழுவது வேயன்றி மற்றென் செய்கேன் பொன்னம்பலத்
தரசே.

(பொழிப்புரை) என்றென்றும் நிறைவையுடைய, யர்வற்றுக்கும்
முதல்வனாயிருக்கின்ற- எம்பெருமானே! ஐம்புலன்களுக்கும்,

விஷ்ணு!

மூவராகிய பிரம்மா, விணுஷ், உருத்திரன் இவர்களுக்கும், எனக்கும், வழிநடத்தும் முழுமுதலே!

நின் பழவடியார் திரண்டு ஒன்று சேர்ந்து, உயர்ந்த சிதா காச வெளியிலே! ஐக்கிய முற்றிருக்கும்படியாகிய அருளை, முன்னின்று கொடுத்திருக்க, இதற்காக அடியேன் இரங்கவும், அழுவது மேயன்றி, மற்று என் செய்வேன்! பொன்னம்பலத்தில் சுயஞ்சோதியாய், நித்திய ஆனந்த நர்த்தனம் புரிந்து கொண்டிருக்கின்ற தூய எனதரசே!

3 அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே என்றுன் அருள்
நோக்கி

இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற்றிருந்தே
வேசற்றேன்

கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி கொடுத்துன்
னடியேன்பால்

பிரைசேர் பாலிநெய் போலப் பேசாதிருந்தால் ஏசாரோ.

(பொழிப்புரை) சர்வ உலகிற்கும் அரசனாயிருக்கின்ற பொன்னம் பலத்தில் ஆனந்த நர்த்தனம் புரிந்து கொண்டிருக்கும், அமுதே! என்றுன் அருள்நோக்கி, ஒருமீன் ஓடி உறுமீன் வருமளவும், வாடியிருக்குமாங் கொக்கு, என்றதற்கிணங்க,

அடியேனும் இரவு பகலாக எம்பெருமானை எதிர்ப்பார்த்து ஏக்கமுற்று, அயர்ந்து விடுகிறேன்.

எம்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்த அடியார் சிறப்புற்றுக் களிப்படையக் காட்சியளித்தாய்.

அடியேன் பாலில் நெய்போல பிரியாதிருக்கின்ற இவனிடத்தில், நீ பேசாதிருந்தால், உன்னையடைந்த அடியவர் இதைப் பற்றிச் சொல்லாரோ?

பாலில் நெய்போல என்றார் மணிவாசகர். இதற்கிணங்க, - நாவுக்கரசரும், பாலிற்படு நெய்போல் மறைய நின்றுள்ள மாமணிச் சோதியான் என்றார்.

**திருப்பருந்துறையிலருளிய
திருப்பாண்டிப் பதிகம்**
(சிவானந்த வினைவு)
கட்டளைக் கலித்துறை
திருச்சிற்றம்பலம்

- 1 அழிவின்றி நின்றதோர் ஆனந்த வெள்ளத்திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய வினையகற்றிப்
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப் பெரும் பதமே
முழுதுல குந்தருவோன்கொடையேசென்று முந்துமினே

(பொழிப்புரை) அழிவின்றி என்றென்றும் அநாதியாகவே இருக்கின்ற ஆனந்த வெள்ளத்தில் அழுந்தும்படியாகச் செய்து, முடிவில் உனது கருணையை எனக்களித்து, கடினமான கொடிய வினைவந்து என்னையனுகாது, அவ்வினைகளை முற்றும் நீக்கி, பழமையாகிய ஜென்மங்களில் பற்றினாலேற்பட்ட மலந்தின் குற்றங்களைப் போக்கி, என்னை ஆண்டு கொண்டவன்.

நரிகளைப் பரிகளாக்கி, பாண்டிநகர் மன்னனுக்குத் தரிசனங்கொடுத்த பெரும்பதமே! முழுதுலகுமாயிருக்கின்ற முழுமுதற்பொருள், வேண்டுவார் வேண்டுவதைக் கொடுக்கின்ற, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகிய கொடை வள்ளலே! சென்றடைவதற்கு, அதிதிவிரங்கொண்டு, முந்திப்போய்ச் சேர்வீர்களே! என, மெய்யன்பர்களுக்கு, எச்சரிக்கை செய்கின்றார் மணிவாசகர்.

**தில்லையிலருளிய
திருத்தோணோக்கம்**
(பிரபஞ்ச சுத்தி)
தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
திருச்சிற்றம்பலம்

- 1 பிரமன் அரியென் நிருவருந்தப் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ.

(பொழிப்புரை) பிரமன், விஷ்ணு, இவர்கள், யாம் பிரமம் என்ற வர்கள். இவர்களுடைய அகந்தை யொடுங்க, அரனார் சோதி சொருபமாய்த் திருவண்ணாமலையில் அடிமுடியற்றுக் காட்சி யளித்த நிகழ்ச்சியை, வருடந்தோறும் நடந்து வருவதைக் காண் கின்றோம்.

இப்பெரும் சோதி சொருபப் பெருமானைத் தரிசித்து, அவருடைய விருடைய கைம்மே பிரகாசத்தோடெழுகின்றதென்று ஆனந்தக் கூத்தாட வேண்டாமோ! எனக் கேட்கின்றார்.

- 2 ஏழைத் தொழும்பனை எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ.

(பொழிப்புரை) கோடி ஈசுவரனுக்கும் கோவண ஆண்டிக்கு முள்ள வேற்றுமையை முன்னிட்டு, ஏழைத் தொழும்பனை என்றார். காலங்களெல்லாம் வீணிலே கழிந்ததை முன்னிட்டு, எத்தனையோ காலமெல்லாம் பாழக் கிறைத்தேன் என்றார். ஆணவம், கன்மம், மாயையின் கொடுமைபற்றி, அநாதியாயுள்ள எம்மிறையைப் பணியாது விட்டேன் என்றார். அநாதி தொடக் கம் ஆதி அந்தம்வரை, எம்மிறைவன் பிரமச்சரியனாக, ஏக பத்தினி விரதமாகயிருக்கின்றானென்பதற்கு, ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணி என்றார். அம்மணியானது வந்து, எனது பிறவியின் அடைப்பை உடைத்து, ஆட்கொண்ட எந்தையின் கெம்பீர பிரகாசத்தோள்களைத் தரிசித்து ஆனந்தக்கூத்தாட வேண் டாமோ! எனக் கேட்கின்றார்.

- 3 உரைமாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாயாடித் தோணோக்கம் ஆடாமோ.

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானின் சந்நிதானம் மனம், வாக்குக், காயம், கடந்ததை முன்னிட்டு, உரைமாண்ட உத்தமன் என்றார்.

பதினான்கு சைவ சித்தாந்த சாத்திரத்திலொருவராகிய மன வாசகங்கடந்த நாயனாருடைய இலட்சியமும் இதுவே! பற்றே

ஜென்மவித்து என்பதற்குக் கரைமாண்ட காமப்பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே என்றார். புலன்களால் அனுபவிக்கும் விடய சுகங்கள் அற்ற இடமே-இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை என்றார். பஞ்சபூதிய இவ்வுடம்பின் தோற்றம் மறந்த இடமே துரைமாண்ட-வாபாடி-என்றார். தாயுமானவரும், சினமிறக்கக் கூற்றாலும், சித்தியெல்லாம் பெற்றாலும் மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே! என்றார்

தில்லையிலருளிய

கண்டபத்து

(நிருத்த தரிசனம்)

கொச்சகக் கலிம்பயா

திருச்சிற்றம்பலம்

1 இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய் அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேர்க்குச் சிந்தனைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.

(பொழிப்புரை) புலன்களால் மயங்கி அழிகின்ற நிலைமையை, இறப்பதற்கே காரணமென்றும், இகழும் பரமுமின்றி இடைப்பட்ட நிலைமையை அந்தரமென்றும், அருநரகென்றும், அந்நரகில் அழுந்துகின்ற, எனது சிந்தையிலிருக்கின்ற மலங்களைப் போக்கித் தெளியச் செய்து, சிவத்துடன் சேர்த்து ஆண்டு கொண்ட முடிவில்லாத ஆனந்தத்தை அடையச் செய்த,

அகத்திலே! சத்து, சித்து, ஆனந்தமாகிய தில்லைச் சிதம் பரத்திலே! அதாவது அருளம்பல வெளியிலே! கண்டேனே! என்றார் மணிவாசகர்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிய பண்டாய நான்மறை

(அநுபவத்திற்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்)

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

1 காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு.

(பொழிப்புரை) இறையருள் சத்தியின் நாம, ரூப, பிரபஞ்சத்தின்
தோற்றங்களை அதாவது விபூதிகளைக் காணுகின்ற மனம்,
புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், என்னும் அந்தக்கரணம் தூய்மை
யடைந்து, அகமும், புறமும், இறைவனுடைய என்றும் பிரிவில்
லாத பேரின்பத்தைப் பேணுகின்ற, அடியவர்களின் பிறப்பகலக்
காணுகின்ற, பேசற்கரிய பெரியானை நெஞ்சே! பெருமைக்குரிய
சத்து, சித்து, ஆனந்த, சிற்றம்பலத்தின் கண்ணே! நிலைத்திருக்
கின்ற, என்றும் தூய அருளையுடைய, அடியவர்களின்
உள்ளத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டு, என்றும் பிரியாதிருக்கின்ற
பெருமானை மனம் வாக்குக் காயம், இவைகளால் வழிபட்டு
உய்வாயாக! என்றார்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிய

அதிசயப்பத்து

(முத்தி இலக்கணம்)

அறுசீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1 நீதியாவண் யாவையும் நினைக்கிலேன் நினைப்பவ ரொடுங்
கூடேன்

ஏதமேபிறந் திறந்துழல் வேன்தனை என்னடி யானென்று
பாதி மாதொடுங் கூடிய பராபரன் நிரந்தர மாய் நின்ற
ஆதி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டேனே.

(பொழிப்புரை) நீதி என்பது, உண்மை, சத்தியம், நடுநிலை, மனச்சாட்சி இத்துடன் சேர்ந்த ஒழுக்க நெறிகளையும் கடைப் பிடியாது, அவைகளைப் பற்றியும் சிந்திக்காது இருக்கின்றேன். அவைகளை மேற்கொண்ட மேலவரொடுங்கூடேன். வீணிலே பிறந்து, இறந்து சஞ்சலத்தால் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இவனை, என்னடியானென ஏற்றுக்கொண்டு, எம்பிரான் பர்திப் பாகத்தைத் தனது சக்திக்கீந்து, அச்சக்தியொடு கூடிய அநாதி யாகவுள்ள பராபரன் நிரந்தரமாயிருக்கின்ற, தொடக்கத்துக்குக் காரண கர்த்தாவாகிய - முதல்வன் என்னை ஆண்டு, தனது அடியவர் கூட்டத்தில், கூட்டிய அதிசயத்தைக் கண்டேனே! என்றார்.

2 பித்த னென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் இது கேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன், திருவருள் கூடிடும் உபாயம்^{ம்} தறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படுகின்
றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டியே அதிசயங்
கண்டேனே!

(பொழிப்புரை) பித்தனென்று என்னை உலகவர் சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவெனில்? மனமானது தத்துவங்களைக் கடந்து, ஒரு பெருந்தூய்மையையடைந்து, திருவருளுடன் சம்பந்தமுற்று, அதன் பரவசத்தில் அதனுடன் பேசுகின்ற இன்பவார்த்தைகளை, உலகியர் அறிந்து, என்னைப் பித்தனெனச் சொல்வதற்குக் காரணம்,

இருவினைக்கேற்ப இவ்வுடம்பைப் பிரிந்துபோய் கொடிய நரகில் வீழ்வதற்குச் சம்மதிக்கின்றவனை, எனது தந்தையாகிய சிவபெருமான் என்னை ஆட்கொண்டு, அடியவர் கூட்டத்தில் கூட்டிய அதிசயத்தைக் கண்டேனே! என்றார்.

3 எண்ணி லேன்திரு நாமவஞ் செலுத்தும்என் ஏழமை
யதனாலே
நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு நல்வினை
நயவாதே

மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணாவதற் கொருப்படு

கின்றேனை

அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங்

கண்டேனே

(பொழிப்புரை) எம்பெருமானை அன்புடன் உள்ளருகித் திருநாமம் அஞ்செழுத்தைக் கொண்டு எண்ணாத காரணம்? எனது ஏழைமையாகிய எனது அறியாமையாகிய வினையின் கொடுமையினாலன்றோ!

எனது தந்தையை அடைவதற்கு மேலெழுந்த அருள்தாகமுங் கொண்டிலேன்.

கற்றுத் தெளிந்த, வேதத்தின் உட்பொருளை உணர்ந்த, ஞானிகள் பெருமையையும் விரும்பாது இருக்கின்றேன். மண்ணிலே பிறந்திறந்து மண்ணாவதற்குச் சம்மதிக்கின்றவனை, என்று அருள் தந்தையாகிய அண்ணல் ஆண்டுகொண்டு, தனது அடியவருடன் கூட்டிய அதிசயத்தைக் கண்டேனே! என்றார்.

4 பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தகம் பொழுகிய
பொய்க்குரை

இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப்
படுவேனை

முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டேனே

(பொழிப்புரை) இப்பஞ்சப் பூதிய தேகமானது துவாரங்கள் நிறையப்பெற்று, கொடுத்துர்நாற்றமுடைய, பொல்லாத ஊனுடம்|. இதில் புழு நிறைந்து, அழுகி ஒழுக்குகின்ற பொய்க்குரை.

இதை மெய்யெனக் கருதிநின்று, ஆணவம், கன்மம், மாயையென்னும் இடறைத் தருகின்ற, சமுத்திரத்தின் சுழியில் அகப்படுவதற்கு முற்படுகின்றவனை, எனது தந்தையாகிய சிவபெருமான் என்னை ஆண்டுகொண்டு, தனது அடியவர் கூட்டத்தில் கூட்டிய அதிசயத்தைக் கண்டேனே! என்றார்.

முத்து, மாமணி, மாணிக்கம், வயிரம், பவளம் இவ்வளவை யும் இறைவனின் முழுச்சோதிக்கு உவமை கூறுகின்றார் மணி வாசகர். ஆகவே, இறைவனிடத்தில் இருப்பதுதான், இவ்வுலகத் திலுமிருப்பது என்பது தெளிவாகிறது. இதற்கிணங்க, பிரபஞ்சத் தில் இருக்கும் எதுவும், பிரபஞ்சக் கருவிலும் இருந்தே தீர வேண்டும் என்றார் கபிலமாமுனிவர்.

—சுபம்—

